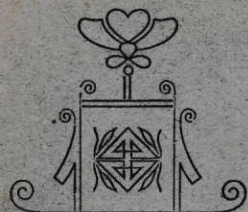

Naša

Gospa Lurdska

Br. 4.

Mjesečno ilustrirano glasilo

Majke Božje Lurdske.

Dozvolom crkvenoga i redovničkoga starješinstva.
Odgovorni urednik:
O. Bernardin Škrivanić, Provinc.

Cijena za čitavu godinu 1 kruna.

Rukopise i pretplatu treba slati
Ocu Bernardinu, Provincijalu kapucinâ.
RIJEKA.

„Po Mariji k Isusu!“

Riječka tipografska udruga na dionice. Rijeka.

Prvi koraci Naše Gospe Lurdske.

Netom je ugledao svijetlo glasnik „N. G. L.“, primili smo mnoštvo listova, koji su najlaskavije pozdravili osnutak našega listića! Rado ističemo, da se većina nije zadovoljila da ostane samo pri *riječi,* nego je takogjer, što je glavno, *djelom* pokazala, kako im je omiljela „N. G. L.“

Njima u prvome redu imamo zahvaliti svoj nagli prirast pretplatnika, čiji je broj, dok ove retke pišemo, dopr'o do 8000.

Neka nam naši pretplatnici dozvole da navedemo nekoje od tih listova i to one, koji nam ukratko — poput *brzojava* — izraziše svoje zadovoljstvo i sud o našemu glasniku. Iz toga će svaki još bolje i tačnije upoznati cilj i svrhu listića i na taj će se način još bolje učvrstiti onaj *vez,* koji mora da postoji izmegju čitatelja i uredništva, što nam je osobito na srcu.

*
* *

P.... *Štrigova.* — Vaš je list krasan, savremen, plodonosan, šaljite mi ga redovito!

K.... *Zadar.* — Evo Vam popisa onih, koji žele primati Vaš krasni, pun svetoga žara list. Meni je upravo ugodan. Na svakoga čitatelja mora djelovati spasonosno... Pa opet onaj sveti zanos i radost, koja iz zahvalna srca urednikova diše!... Kamo sreće da taj mili listić poplavi sve kuće.... Tako hvalevrijedni pothvat ište najplemenitije i najoduševljenije potpore....

B.... *Beč.* — „N. G. L.“ dolazi upravo u zgodan čas.... Uvrstite i mene med svoje pretplatnike...

K..... sveučilištarac. *Beč.* Rado ću čitati list, koji ste pokrenuli. Jezik je lijep, čist i pravilan. Sa svoje sam strane čvrsto uvjeren o uspjehu tako lijepa poduzeća. Samo naprijed!...

T.... (Pod.) — *Visoko.* — Vi ste Vašim dosadanjim radom uvelike zadužili naš narod. Mislio sam, da je prijevod *Lurda,* koji mi je toliko suza izmamio, Vaše posljednje poduzeće, ali se prevarih!.... Eto glasnika, koji je kruna Vašega rada. Mio mi je Vaš glasnik, a ma baš mio!....

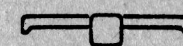
V.... *Zagreb.* — Molim šaljite mi redovito Vaš listić, vrlo se rado čita. — Način pisanja živ, ugodan, oduševljen, tako i treba! — Jasnoća i red, koji u njemu vlada, na čast Vam je! Najsrdačnije čestitam i želim, Vam od dragoga Boga sve, što Vam je nuždno, da nastavite svoj blagoslovni rad.

Godina I. RIJEKA, dne 6. travnja 1908. Br. 4.

NAŠA
GOSPA LURDSKA

Urednik i izdavatelj O. Bernardin Škrivanić, Provincijal.

Moj raj....

Prije nego je Bernardica morala ostaviti Lurd, uputi se posljednji put prema svojoj miloj Špilji. Pratile su je tri redovnice. Kad ugleda ono od Bl. Djevice odabrano mjesto, obuze je veliko ganuće.... Naskoro poče jecati, a potok suza proteče iz njezinih očiju. Malo zatim jecajući duboko uzdahne i reče: »*O moja Majko, moja mila Majko, kako da Te ostavim!*«

Hotjela je moliti, ali je siromašno dijete bilo shrvano od nutarnjeg uzbugjenja i njezina krunica ostane nepomična u njezinim rukama. Približi se hridi, povrh koje se nalazi Pećina, i višekrat utisne joj svoj poljubac, kao da je htjela tu ostaviti pečat svoje duše, zatim se povrati na prvašnje svoje mjesto, upre svoj pogled prema Pećini, u kojoj je nekada gledala svoju dragu Gospu.

Ali ljubljenoga lika, koji ju je nekada svojim ljupkim posmiješkom zanosio, nije bilo vidjeti, i Bernardicu, na uspomenu minulih prizora, poliše krupne suze.... Hoteći redovnice učiniti kraj tome žalosnome i dirljivome prizoru, naumiše se sa Bernardicom povratiti u Lurd.

»Oh! molim vas — zavapi ona — pustite me ovdje još, pustite!... To je posljednji put.... posljednji zbogom!.... Za ljubav dozvolite mi ovdje ostati još samo jedan čas!«

Redovnice joj udovoljiše molbi, ali videći, da ne prestaje plakati, uzeše je za ruke te je odvedoše.... Na taj se način dobra Bernardica odijeli od njenome srcu toli mile Špilje, posvećene prisutnošću Kraljice nebeske, koju više nije imala vidjeti.... Učini nekoliko koraka i junački nadvladavši samu sebe obriše suze, baci posljednji pogled na Špilju, te se uputi žurno prema Lurdu.

Kad se je malko smirila, rekoše joj redovnice:

»Ali zašto si Bernardice toliko plakala i žalostila se? Ne znaš li, da je Presv. Djevica **posvuda** i da će ti Ona na svakome mjestu biti majkom?«

»Oh! znam ja to, odgovori ona, **ali Lurd je sa svojom Špiljom bio moj raj!**«

*
* *

Slično će se možda dogoditi i kojemu od naših čitatelja. Svijet će ga prekoravati, *zašto da baš hodočasti u Lurd, kad i kod nas ima svetišta i crkava podignutih u čast Bl. Djevici.* Ovima neka odgovori: Jest, jest, svugdje se nalazi Majka Božja, to ja dobro znam i čvrsto vjerujem, ali mene vuče neodoljiva čežnja baš tamo k *Masabjelskoj Pećini,* tamo u *zemlju čudesa,* tamo u *novovijeki Jeruzalem,* tamo k lijepom kipu *drage Gospe Lurdske,* tamo ja hoću da kao odvažni katolik dvadesetoga vijeka, u kojemu se toliko naglašuje: *sloboda,* javno posvjedočim, da se ne stidim svoje sv. Vjere i da i ja pokažem, kako je **Lurdska Pećina moj raj....**

Može se takogjer dogoditi, da kojemu od pretplatnika našega glasnika kakav oholica, protivnik sv. naše Vjere, čije usne, Bog dragi sam zna, koliko ima da nijesu pozdravile našu milu Gospu sa »Zdravomarijom« — rekne: »E pa čemu takvim čeznućem očekuješ svagdano glasnik »N. G. L.«, čemu ga tako pohlepno čitaš, čemu ga tako neumorno širiš? Evo ti ovdje na izbor novina, romana, časopisa (dakako ne katoličkih), njih širi, njih čitaj, za njih radi!.... Za takvoga čovjeka neka se najprije pomoli dragome Bogu, da mu Bog prosvijetli pamet i da ga privede na pravi put, a tad neka mu reče: Vidiš onaj na oko mali i nestašni glasnik, koji na omotu nosi lijepu sliku Neporočne Majke Marije, on moju dušu napunja velikom utjehom.... Pa kako i ne bi, kad nas svojim ugodnim pripovijedanjem upravo sili, da pridignemo svoje plačne oči prema vječnoj Domovini duša; kad tolikom ljubavi i žarom piše o miloj našoj Djevici Lurdskoj; kad nas uči ljubiti i braniti svoju sv. Vjeru, kad riječ u jedno hoće da nas oplemeni i učini srdačnim štovateljima Djevice Lurdske! Ne čudi se dakle, što se toliko oduševljavam za »N. G. L.« Ona me uči ljubiti lijepu »Gospu« male Bernardice i opisuje mi velika čudesa, koja se zbivaju Njezinim zagovorom u Lurdu, zato i jest u ovome glasniku sa modrim omotom **Lurdska Špilja moj Raj!....**

Povijest Lurdskih Prikazanja.

II.

Bernardica Subirú (1).

(Nastavak)

Marija-Bernardica Subirú, koju ćemo mi nazivati njezinim običnim imenom *Bernardica,* bila je g. 1858. djevojče od 14 godina. Roditelji su joj bili vrlo oskudni mlinari.

1) U trećem broju ne donesosmo nastavak ove povijesti, koju smo počeli objelodanjivati u II. br. Molimo naše cijenjene čitatelje da nam radi toga ne zamjere. Unaprijed toga nipošto ne ćemo učiniti, a neće ni trebovati.

Kći je mlinara Subirú, čovjeka bogoljubna i poštena, uvijek bila više manje boležljiva. U 14. g. još su uvijek njezina nejaka prsa trpjela od hripavice (astme). — Dobar je dio svojega, djetinjstva Bernardica sprovela u Bartreu pasući ovce. Ništa se nije razlikovala od ostale djece. — Bolest, od koje je trpjela, gasila je u njoj onu živahnost, koja se opaža kod djece iste dobe. Ovo je djevojče posjedovalo blago, koje se Bogu veoma dopalo. Bilo je to njezino srce i njezina nevinost. U najvećem blistavilu sjala je kod nje svaka krepost. Svojom jednostavnošću, poslušnošću, ljubezljivošću, svima je omiljela. Bilo u njezinome pogledu, bilo u riječi ili licu, svugdje je odsijevala velika nevinost. Potezi joj lica bijahu obični, ali obličje veoma ugodno, slatko, milo. Resila ju je lijepa crna kosa, a njezine smegje oči bijahu pune ljupkosti.

Premda je imala 14 g., još se ipak ne bijaše prvi put pričestila. Veoma ju je boljelo, kad bi pred njom tko učinio ma i neznatnu pogrješku. Njezina sestra Marija pripovijeda, da ju je Bernardica višeput ukorila poradi njezina nehaja za molitvu.

Za molitava, koje su se običavala vršiti u kući Subiruovoj, Bernardičino je držanje bilo uvijek uzorno. Nikad se nije ni na što naslanjala.

Uza svu svoju priprostoću skromno je ovo djevojče mnogo molilo. Vrlo je ljubila molitvu, premda drugih molitava nije poznavala do krunice. Svojom se je krunicom često razgovarala sa Presv. Djevicom, akoprem je veoma malo o njoj znala. Ova milostiva Djevica i Majka naša pusti Bernardicu, da raste u poniznosti i bogoljubnosti.

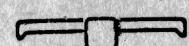
Ovo bi bio u najkraćim potezima opis male Bernardice, ipak ne možemo da ne spomenemo jednu vrlo značajnu crticu iz njezina djetinjstva.

Jednoga je dana — dok je ona boravila još u Bartreu — susretne župnik toga mjesta, kad je vodila na pašu svoje ovce. Vrijednome svećeniku odmah upade u oči ona nevinost i čistoća, koja joj je odsijevala na licu, te je ponajprije sa nekim strahopočitanjem pozdravi, a zatim se za njom okrene, da je još bolje pogleda, pa reče samome sebi : »Ona djeca, kojima se prikazala Bl. Djevica na brdašcu La Salet, morala su biti kao što je i ova pastirica«.

U slijedećem ćemo broju vidjeti, kako su se sve proročke riječi dobroga župnika Bartreškoga doslovce ispunile.

Na Lurdskoj gori.

Spjevao: Mijo Špoljar.

Zvonjava mila na Lurdskoj gori
Rodu nav'ješća Marijin god,
Ori veselje rujnoj u zori:
Nebesku Djevu pozdravlja rod!
Pjesmica nježna — mila se glasi,
Nebu se viju slatki uzdasi,
Staro i mlado podiže glas;
Kraljice neba, moli za nas!

Na glavi v'jence, čislo u ruci
Djevice nose Majci na dar,
Kraj braće, majke, — mole unuci,
Povorci ovoj bajni je čar!
Djevice traže birano cv'jeće,
Kitice viju mole u glas:
Čuvaj nas Djevo na krilu sreće!
Gospojo Lurdska, moli za nas!

Srca nevina Tebi su čari
Marijo Lurdska, daj štiti nas!
Tva ljubav sveta nas neka žari,
O da nas štiti i nosi spas!
Oh pruži ruke, kraljice mila,
Primi nas milo, blagoslov daj,
Milom daj rodu slobodna krila,
Da srećan k Tebi dogje u raj!

I s'jedi starci suzice rone,
Znajući, blizu smrtna je noć,
Slušajuć' pjesme, uzdahe one,
Mariju mole svi za pomoć!
Uzdah taj sveti, srce pobožno
Nebu se vine u jedan glas,
Narod se moli nježno i složno:
Gospojo Lurdska, moli za nas!

Ako to nije čudo!?

Napisao preč. g. *Matija Rihtarić,* vojnički superior.

Prvi put.

Ima 3 godine što li, dogjoh na Rijeku. Meni kô vojničkome svećeniku valja naime češće putovati u mjesta, gdje su vojnici. Pa tako moram i na Rijeku. Tu rado odsijedam kod braće kapucinâ. Nemaju oni istina niti velikih *moderno* uregjenih soba, nemaju *salona,* niti ne daju *koncerta,* čega se svega nagje u hotelima. Nema u njih ni zabava; to je sve istina, ali jedno sam kod njih svakiput našao: prijateljsko srce. Kad sam god došao, lijepo me gledali, bratski me primili, a to putniku godi.

U gostionama me primaju takogjer lijepo, ali se zato na onu poslugu moja kesa uvijek mrgodi i ljuti.... Moja kesa i onaj konobar, veliki su protivnici. Konobar još moju kesu kako tako; ali kesa konobara a ma baš nikako.

Kako rekoh, dogjoh *kapucinima* na Rijeku. Stari gost, staro prijateljstvo! Vidim, da se iza crkve, tik samostana, na vrtu nešto radi, tuče se i lomi. — Čemu lomite tu pećinu? upitam. Pa valjda ste čitali? Zidat ćemo novu crkvu Majci Božjoj Lurdskoj. A koliko imate novaca? Koliko ste sakupili?

Koliko? Toliko, evo....

Koliko je bilo, ne ću ovdje niti spominjati. To vam je bilo toliko, kao da jedno zrnce bacite u vreću pšenice.

Divio sam se *drskosti* ove meni toli mile braće; klimao sam glavom i osudio njihovo poduzeće, kao — da se najblaže izrazim — *nespretno.*

Po pripovijedanju i po planovima vidim, da to ima biti ne jedna nego *dvije* crkve, jedna iznad druge. Donja velika, lijepa, ali malko oniska. Nad ovom ima se uzvinuti druga veličanstvena crkva, u gotskom slogu, visoko put neba sa krasnim zvonikom.

„Ali ljudi Božji, za sve to Vam nije dosta ni *pô milijuna?*"

„Sigurno da nije", odrješito će prijatelj provincijal.

Pa gdje Vam je novac? Tumačio mi istina, drugi brat, moj zemljak, da ima oko nove crke nešto zemljišta, koje će se prodati i tako nešto dobiti.

Ali meni to nije išlo u glavu. Tim, što ćete dobiti, jedva ćete odstraniti ovu pećinu, — a onda?

„Onda? Ne znam, kako to naš O. provincijal misli" — reče moj zemljak. On se nada u Majku Božju, koju nazivlje svojom *najboljom firmom* i u Božju Providnost, o kojoj običava govoriti, da *se nije nikada čulo, da bi Ona bankrotirala* (falirala)....

Drugi put.

Prošlo ne znam koliko mjeseci, čitam u novinama, da će, sad već pokojni, biskup Maurović, posvetiti *temeljini kamen* iste crkve. Bijah znatiželjan. Valja mi baš sada poći u Otočac. Poći ću preko Rijeke u Senj, a odavle nad Vratnik u Liku. Evo ti prilike, rekoh si, da vidim, kako je daleko doprla gradnja kapucinske crkve.

I evo opet mene, gdje zvonim na kapucinska vrata na Rijeci.

Ho, vi ste, prečasni?!

Ja glavom. Izvolite, izvolite.

Odložim u sobici, idem u crkvu, da pozdravim Spasitelja, pa hajd s jednim klerikom na vrt do gradnje nove crkve.

Prevarih se; grdno se prevarih.

Ta u novinama sam čitao, da biskup posvećuje *temeljni kamen.* Pa gdje vam je zid? Gdje je taj kamen? Gdje je *temelj?!*

Glavni oltar u novosagragjenoj Kripti.

„He, zida dakako još te nema, ali kamen je tu“, odgovori brat kapucin.

Ta to je „švindel“ nijesam izrekao, ali sam mislio. Onoga puta sam malo o crkvi govorio. Nijesam htio govoriti. Šteta truda!....

Ali kapucini — kao da veselo gledaju u budući svoju crkvu. Počeli prevagjati čuveno i meni dobro poznato djelo *Rodriguezovo,* (1) najavili prijevod divne knjige *Kritične povijesti Lurda* i izdali molitvenik *Ave Maria,* koji je tako našem narodu omilio, da su ga morali ponovno tiskati. Sve je to imalo i za gradnju crkve štogod doprinijeti!... Ja im zaželim Božji blagoslov u njihovom požrtvovnome radu oko naše knjige i odoh u Liku dosta — razočaran....

Treći put.

Bijaše 8. veljače ove godine, kad je došao žicom glas i u Zagreb, da je biskup Maurović umr'o. Čim sam to čuo, odlučio sam, da ću mu na sprovod. Saučenici smo, kod njega proslavismo 25 godišnjicu našeg misništva; poštenje dakle zahtijeva, da mu idem i na sprovod. Valja mi opet kroz Rijeku.

Već sam putem čuo, da će presvijetli gosp. *Mahnić,* biskup krčki, dne 11. veljače blagosloviti *kriptu.* I opet me znatiželjnost obuzela, da vidim, što je od onoga *temeljnog kamena,* koji me zadnji put toliko razočarao. Iz Zagreba odoh u nedjelju, a sjutradan u 7 sati eto me na Rijeci. Znajući, da će kapucini imati toga dana i na pretek gostova, koji su kô i ja hodili na sprovod; svratih se kod sestara milosrdnica u gradsku bolnicu.

Ondje je predstojnicom dobra sestra Bazilija, koju — kao po dogovoru susretoh na *porti.* Tu se umih. Otčitam u kapelici sv. misu, i hajd ono par

(1) Ovoga djela još se nalazi oko 300 istisaka nerasprodanih. Sva tri sveska ukupno imaju preko 1000 str., a čitavo djelo stoji 10 kr. *Toplo ga preporučujemo* svima, osobito našemu vrijednome svećenstvu. (Op. Uredn.).

koračaja do kapucinâ. Bijaše oko 9, kad dogjem u samostan. Gdje je otac provincijal ili gvardijan? pitam nekog brata.

„Tražit ćemo ga“. I nagjosmo ga.

Hajde da vidim crkvu. Kada je posveta? Već je minula, glasio je odgovor oca provincijala. Šteta, rado bih joj bio prisustvovao. Vodite me dakle, molim vas, u crkvu. I vodi me neki brat uskim stubama, što vode iz samostana dolje. Ma tu se ne vidi; razbit ću nos. Čekajte, evo. Brat odvine, i elektrika sine.

Dobro. Eto nas u crkvi iza velikog oltara. Stupim naprijed — bijah vanredno ugodno iznenagjen. Oh divote! Vidim masivno sagragjenu veliku i svijetlu crkvu. Tu se borme naslagalo kamenja rezana i klesana. Lijep, velik oltar od kamena, a na njemu krasan, a ma mio kip blažene Djevice. Nad njim je natpis: *Ja sam majka svih u čistilištu.* I pod Djevicom Majkom vide se ljudi u čistilištu trpeći. I ja ću u čistilište, pomislim onaj čas. Kada ću, ne znam; ali da hoću, znadem, siguran sam.

I tihoma uzdahnem: *Budi i meni Majkom.* Budi i onda, budi i sada.

Najedanput brat pratilac otvori električni ključ, a oko 50 električnih žarulja baci svoje svijetlo na oltar. Sad se raspoznavao svaki potez Bl. Djevice i osoba, koje su postavljene u čistilište.

Vidi se redovnik — kapucin, sestrica i jedan mladić i djevojka. To je nešto divna, ugodna, ganutljiva, rijetka i vanredna!.....

Razgledam crkvu. Na križ je gragjena i na tri lagje. Tri su oltara.

Pokraj vrata na lijevo je prekrasan *kip Majke Božje Lurdske,* što su ga oci kapucini imali već dulje vremena u svom hodniku i pobožan puk tako rado pred njim molio. Kad bih goder došao u samostan, uvijek sam pred ovim kipom našao pobožnih vjernika. Sad je tu u crkvi u maloj, ali lijepo uregjenoj spilji. Kao da me zove: *Evo ti majke!*

I promijeh svoj sud. Naopako, krivo sam sudio. Ne, nije to „švindel“, to je rad, i te kakav rad! Divim se svakomu, koji sa tri *četiri sto hiljada* počme graditi veliku crkvu, jer se uz sav novac hoće pomnje i požrtvovna rada. Mnogu će noć taj probditi u mislima, u brizi. Ali početi ovakvu gradnju bez novčića, početi ju u pokvarenome gradu, Rijeci, pa u tri, što li, godine doćerati do toga, što tu evo pred očima imam, — sokole moj, ovo je poduzeće, ovo je rad, komu se ne samo divim, nego mu se i klanjam. Ako *ovo nije čudo*, rekoh sam sebi, onda ne znam, što je!

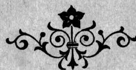
Čast i poštenje Tebi, oče Bernardine; ali veća čast i veće poštenje Majci Božjoj, jer je tu Njezina ruka!.... Razgledam jošte započetu već gradnju gornje crkve, razgledam lijep prostor oko crkve, s koga je lijep vidik na molo (obalu) i na divotno naše more; razgledam *veličanstvene stube*, što se uspinju s ulice i vode u gornju crkvu i uputim se sav razdragan u samostan.

Odlučih, da ću i sâm štogod davati, i da ću svakomu, a ma svakomu, koji ima i nema vjere, svakomu, koji ljubi ili ne ljubi Majke Božje, svakomu ću preporučivati i na srce stavljati: Daj brate, daj seko, pošalji koji filir, koju krunu časnim ocima kapucinima na Rijeci za gradnju lijepe crkve, još ljepše Djevice Majke Isukrstove i Majke naše!

Kad sam se vraćao iz Senja, odoh opet u crkvu, da se pomolim Majci Božjoj Lurdskoj. Bijaše pet popodne. Braća su Kapucini molili brevijar, a u crkvi nagjem mnogo svijeta, koji moli, pjeva i zazivlje Majku Božju Lurdsku.

Odoh sa uzdahom: „*Deo gratias*“ *Bogu hvala!* Pomogla Ti, oče Bernardine, Djevica Lurdska, da, što si tako časno počeo, još časnije dokrajčiš.

Ako sam živ, ne ću kod posvete faliti!

Pijevo Društvo.

„Samo srčano i odvažno naprijed, ljepši će dani osvanuti domovini!“

Ove nam riječi, izrečene od čuvenoga katolika, grofa de Mina, padoše na um, kad dočusmo, da se je u Zagrebu osnovalo **Pijevo Društvo za promicanje kat. štampe megju Hrvatima,** *pod pokroviteljstvom žarkog štovatelja Dj. Lurdske, biskupa* **Mahnića.**

Jedino pomoću **valjane, rasprostranjene** *i* **jake štampe,** *katolička misao u Hrvatskoj može pobijediti.*

Pijevo je društvo upravo zato i osnovano, da od sadanje naše kat. štampe, dosta slabe i rascjepkane, učini jaku, močnu štampu, koja će u svakom pogledu dorasti bezbožnoj štampi, što danomice otima Crkvi na stotine njezinih vjernika. U tu će svrhu Društvo držati sastanke, osnivati zborove diljem Domovine, izdavati zgodne knjižice, a sav novac, koji sakupi, upotrebit će za promicanje kat. štampe.

Mi ne možemo, a da upravo svetim zanosom ne pozdravimo osnutak takova društva. Njime katoličkoj Hrvatskoj sviće ljepša i bolja budućnost....

Uspjeh **Pijeva Društva** *tako nam je na srcu, da njegov uspjeh smatramo svojim vlastitim uspjehom.*

S toga svim pretplatnicima »Naše Gospe Lurdske«, u čijim srcima plamti oganj Vjere i Ljubavi, preporučujemo, neka svom dušom podupru ovo mlado kat. društvo (1) i njegov krasni, bogat sadržajem i najbolji u Hrvatskoj uregjivani list »Jutro« od glasovitoga i prvoga našeg kat. novinara, **Otona Szlavika.**

Kad »Jutro« primiš u ruke i otvoriš ga, regbi da si **u Parizu ili u Čikagu i da ti je u ruci kakav list poput**

---

(1) Novčane prinose, pa bili i najneznatniji, prima društveni blagajnik, gosp. **Stjepan Markulin, Zagreb, Jurišićeva ulica, br. 3 kat 1.**

Pariškoga „Tana“.... *»Jutro« izlazi* svakoga ponedjelka, *a na godinu stoji samo 12 kruna. Pretplatu prima tiskara Scholza, Gajeva ulica br. 7*

Ljubitelji Djevičini, katolici! Smatrajte blago kao ništa.... novac kao ništa...., a štampu nada sve i pobjeda je naša !

Mila naša Gospo Lurdska, pomozi Katoličkoj štampi!

Tlačitelji slobode.

To su vam sadanji Francuski vlastodršci, kojima je svako sredstvo valjano i dobro, samo da postignu svoj cilj, da naime unište kat. vjeru u Francuskoj.

Nečuvena su nasilja, koja su tamo na dnevnome redu i to sve uz lozinku : SLOBODA, JEDNAKOST, BRATSTVO !

Ovdje ćemo navesti jedan primjer, da se uvjerimo, koliko je njima do slobode.

U gradu Montanjá, općina (dakako framasunska) zabranila je, DA SE NE SMIJE DUŽE ZVONITI OD 30 ČASAKA I TO NAJVIŠE. Predstavimo si sada stražara, kako pozorno sluša zvonjenje, nepomično bulji u svoj dobnik i kako napokon trči prema crkvi, da tuži na sud župnika, jer da su se zvonovi čuli trideset I JEDAN čas (sekund) ! ! !

Je li moguće — pitamo sada naše čitatelje — pomisliti gorega i strašnijega stanja za Crkvu ? Ali to nije sve ! Tamo se zbivaju stvari, koje samo bijes i mržnja SLOBODNOZIDARSKA može da izmisli proti Crkvi i njezinome svećenstvu.

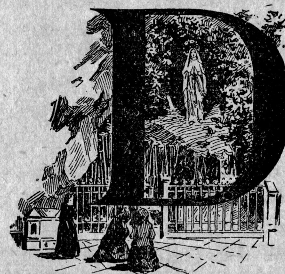
Molimo dragu Gospu Lurdsku, da se smiluje jadnoj Francuskoj i da učini kraj progonstvu, koje je pakao pokrenuo proti Crkvi ; mi pak budimo na oprezu i uvijek budni. Dosta je bilo mrtvila, dosta nehaja ! Čas je nadošao, da se junački suprotstavimo neprijatelju Boga i Krista našega. Njegovo zazorno djelovanje uništimo i prepriječimo požrtvovnim radom, a nada sve šireći dobru štampu !

Kip Majke Božje Lurdske

u jednome dalmatinskom selu.

Napisao „Cetinski mlinar“.

Da ti se, putniče pruži prigoda, te pohodiš kršnu, ali pitomu Dalmaciju, ne mimoidi divnih predjela srebropjene Cetine, koja sa svojim najvećim na Balkanu „Gubavica“ — slapom privlači putnika iz svega svijeta; svojom raznolikošću slika, svojom romantičnošću bila je i ostaje dostojnim predmetom umjetničkog oka.

Pristat ćeš i otpočinuti u junačkom *Omiš-gradu.* Tuj unajmi kočiju, ako nijesi voljan pješke putovati, i okreni k istoku lijepom novom cestom Omiš-Zadvarje. Ne ću da ti opisujem te divne okolice. Radije uzmi u ruke djela prejasnog *nadvojvode Ljud. Salvatora,* ili putopise uvaženoga našeg *Drag. Hirca,* koji su ovu okolinu toli lijepim potezim kista i pera ocrtali.

Poslije ugodne vožnje od kakova sata i pô prispjet ćeš u pitomu ravan Kučića, maloga, ali omiljeloga seoca na desnoj obali Cetine. Kod dvanaestoga kilometra, na lakome zavoju, stani i izigji! Zakreni puteljkom, što ti je na lijevoj i poslije par stotina koračaja eto te odmah pred malom kućom zidanicom. To je pivnica seoskog posjednika A. T. Pred kućom se prostrla lijepa ravan, puna voća i povrća, rodnih žitarica i bujnih vinograda. Okolo kuće se diglo nebu pod oblake vitko,krošnjasto stabalje, da je ljeti upravo naslada u njihovu debelom hladu po koji sat proboraviti. Sa sjeverne strane kuću je nadvisila hrid, koju ukrasuje sićušno, zeleno grmlje. U hridi pukla lijepa, naravna, više metara visoka špilja.

Pred špiljom cvatu u svako doba miris-ruže, a u njoj, kao kruna svega, stoji — *kip Majke Božje Lurdske.*

Oh! Dakle *mali Lurd!* Pa da, mali Lurd na selu....

Ako te zanima postanak toga maloga Lurda, pregori još nekoliko časaka vremena. Izagji opeta na malo raskršće, te idi pravcem, kojim si već prije došao, idi napram skupini kuća, koje su pred tobom i pitaj za kuću posjednika A. T. Lako ćeš je naći i onaj, koji ti je pokaže ne traži nagrade; Dalmatinac poštuje putnika.

Domaćin i domaćica, ako i ne budu ostala kućna čeljad doma, povest ćete u sobu, u kojoj kô u kakovu malom svetištu kraljuje lijepi, kojih 80 cm. visoki, od finoga kararskog mramora izragjeni kip Lurdske Gospe, djelo Hrvatskoga na glasu umjetnika, Iv. Rendića. Pogledaj umjetninu, a onda sjedni. Domaći će ti pripovijedati na dugo i široko ovo, što ću ja samo sa nekoliko poteza gledati da orišem.

(Svršit će se.)

POBJEDNICI.

Naš poziv, koji smo upravili na naše vrijedne pretplatnike, nije, hvala Bogu, ostao glas vapijućega u pustinji.

Nekoji su od pretplatnika znatno pokročili naprijed brojem pretplatnikâ, te su blizu, vrlo blizu stotini:

dvojica i to dvojica vrijednih svećenika: *Vjenceslav Pleše,* župnik u Čabru i *Edmund Medeotti,* župnik u sv. Trojstvu.

Obećani im je darak po želji poslan.

S naše se strane velč. gg. najsrdačnije zahvaljujemo. Naša draga Gospa Lurdska neka im obilnije nagradi trud.

Naprijed braćo, da u V. br. uzmognemo javiti imena i ostale dvojice pobjednika.[1])

Znatiželjno očekujemo, koji će to biti.

[1]) Posljedni čas javlja nam kapelan u Bački (O. Krk.), vlč. *Andrija Antončić,* da je i njegov broj pretplatnika dopr'o do stotine. Čast vrijednim ljubiteljima dobre Djevice Lurdske! Samo junački naprijed! **Širimo slavu Bl. Djevice u Jubileju Njezinih Prikazanja!**

U LURDU.

— Premda nemamo do ovoga časa potanjih vijesti o svečanostima, koje su se držale dne 25. na Blagovijest, kao na pedesetgodišnju uspomenu, što je Bl. Djevica rekla: »Ja sam Bezgrješno začeće«; sasvim tim iz vijesti, koje smo dosada primili, možemo javiti, da su bile vrlo lijepe.

Hodočasnika je bilo mnoštvo i to sa svih strana. Bilo je 150 Magjara, koje je predvodio biskup Prohaszka. Dan je bio krasan, baš kao u pramaljeću, tako te su se svečanosti mogle najljepše obaviti. Svečanu je Misu odslužio biskup Arlè, a Leker je držao divnu propovijed. Iza svečane Mise i otpjevavši Večernju, mnoštvo se uputi u procesiji prema Špilji, gdje se pomoliše za progonjenu Francusku i za pobjedu Crkve katoličke. U 8 sati na večer bila su sjajno rasvijetljena sva svetišta, grad Lurd, i nekoja brdašca. Istodobno se držala procesija *sa svijećama,* za koje je neprestano odjekivala ona pjesma: *Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!*

— Već je najavljeno biskupu Tarpskome (Lurdskome), da će i Hrvati ove godine prirediti hodočašće u Lurd. Presv. je biskupu osobito ugodna bila ova vijest. Milo mu je da će se »napokon i daleka Hrvatska odazvati pozivu žarko ljubljene Djevice Lurdske i da će Hrvatski sinovi biti tako srećni, te će se na mjestu Djevičinih prikazanja pokloniti Kraljici Angjela«.

Eto što o nama veli brižljivi Čuvar Lurd. Svetišta. Na nama je, da što bolje udovoljimo njegovu očekivanju. Redovito nam se prijavljuju za hodočašće, ali ne primamo nego *tek od riječkih naznačenih 15. kr., za pokriće troškova,* stoga usrdno molimo, da svi oni, koji su se prijavili, ili koji će se prijaviti, što prije pošalju ili *cjelokupni trošak* ili bar 15. kr. Potanjih vijesti radi pomanjkanja prostora ne donosimo; samo ističemo, da smo *odlučili zaustaviti se i kod sv. Ante u Padovi.* Upisivanje za hodočašće traje do 15. srpnja; tko želi hodočastiti, neka se odmah prijavi, inače bi moglo biti prekasno.

Proti psosti. Zapovjednik jedne Španjolske pukovnije izdao je slijedeću naredbu glede psosti: „Budući da sam na svoju veliku žalost opazio, da momci ove pukovnije često psuju i proklinju, upozorujem časnike na ovaj prostački i zli običaj, koji čini odvratnim one, na kojima se opaža, te ih molim, da upotrijebe sva moguća sredstva, e da nestane ove zloporabe.

«*Psovka je,* — da se najblaže izrazim — — očiti *znak pomanjkanja dobra uzgoja i izobrazbe.....*» Eto, što je u očima poštena i izobražena čovjeka bogopsovac! Kad će se i naš narod ostaviti psovke, koja je toli mrska Bogu, a i samim ljudima?

Rodoljubni savez Francuskih žena. Dne 26. ožujka mnoštvo je žena, koje pripadaju tome savezu, pohodilo *Lurdsku Spilju u Vatikanskim vrtovima.* Iza kako su krasno otpjevale poznatu Lurdsku pjesmu: *Zdravo Marijo* i izmolile krunicu, vrlim je gospogjama biskup Dadol držao krasan govor istaknuvši, kako se Savez mora smatrati sretnim, što mu je u dio pala sreća, da zlatni Jubilej Prikazanja i misništva sv. Oca može proslaviti u Špilji, koju su sv. Oci Pape podigli na uspomenu Djevičinih Prikazanja u Lurdu.

Gospogje su bile primljene u posebnu audijenciju od sv. Oca.

Veseljem ističemo, da se i kod nas uz našu srčanu kat. mladež i žene stale organizirati na obranu doma i vjere. Francuske žene moraju uzraditi svim silama, da učine kraj današnjem žalosnom stanju

u njihovoj domovini. Hrvatske pak žene neka svom dušom prionu i rade po svojoj lozinci: *Za vjeru i dom*[1]), pak mi ne ćemo doživjeti ono, što Francuska mora da podnosi.

Čuveni govornik. Već su tome dvije godine, što u Parizu, u kazalištu *Varieté,* drži govore glasoviti *svećenik Geiró.* U svojim govorima većinom razlaže pučki i velikom zanimljivošću istine vjerske. Slušaju ga osobitom pazljivošću.

Dne 23. ožujka je govorio o Objavi Božjoj. Dokazivao je, kako je Bog u neprestanom odnošaju sa ljudima i kako čudesima očituje svoju svemožnost. Bog se dotle ponizio, da je uzeo čovječju narav, samo da uzmogne općiti sa ljudima.

Ganutljiv je, a ujedno veličanstven bio prizor, kad je govornik uz burno pljeskanje spomenuo **Lurd** istaknuvši, kako Isus sada, u 20. vijeku, čini mnogobrojna čudesa u korist svoga naroda bjelodano potvrgjujući, da je On u Presv. Hostiji onaj isti, koji je nekada rekao: *Žao mi je puka....*

Evala vrijednome svećeniku, koji je takogjer i zastupnik! *U novo doba treba i novih načina propovijedanja!*

Korizmene propovijedi. Svakoga petka kroz korizmu drži u Vatikanu propovijed apoštolski propovijednik. Tu službu vazda obnaša jedan *Kapucin.* Sadanji se zove O. Pacifik. Propovijedi sluša sv. Otac, kardinali i cio papinski dvor.

U progonstvo! Francuska vlada upravo paklenskom mržnjom progoni Crkvu, ali joj dakako najviše smetaju redovnici i redovnice. U gradu Amienu do posljednjega su vremena boravile nekoje sestre Presv. Srca Isusova, ali im eto ovih dana dogje nalog od vlade, da moraju ostaviti samostan i svoju domovinu. Protjerane su sestrice ostavile svoj samostan iza podne.

[1]) Pod ovim naslovom počeo je izlaziti u Zagrebu krasno uregjivani list za naobraženi ženski svijet. List je lijepo uregjivan te ga toplo preporučamo. Stoji na godinu 3 kr., za učenice samo 2.

Na kolodvoru ih dočeka veliko mnoštvo svijeta, koje stade vikati: «*Živjela sloboda! Dolje s Framasunima! Živjele sestre! Do vidova!*»

Novoizabranome zastupniku, socijalisti, koji se nalazio na kolodvoru, ogorčeno je mnoštvo zviždalo i dapače pljuvalo na njega. Nekoje su od sestrica otputovale u Egipat, a nekoje u Belgiju. Valjda su i te sestre prognane u ime slobode!?

Dopisi Uredništva.

Ivan Škrivanić. **Omiš.** — Znao sam ja, da na tlu veselja i oduševljenja svaki plemeniti pothvat uspjeva... Upravo si se opoštenio! Samo napried. Tim možeš puno dobro učiniti. Nastoj, da u svaku kuću prodre glasnik, a ne zapusti ni *okolišnih sela*. Žalim samo, da Te *slaninanitis tišti.... Svakako se nadam, da ćeš u kolovozu u Lurd; Ti bi bez dvojbe svojim ljupkim glasom podao osobiti čar hodočašću, ala bi Te Franzuzi gledali...* Pozdravi sve, osobito A. Maruš.... budućega mog suputnika. Javite mi se! Živili!

K. V. — *Br. Lurdska voda nema nikakvih ljekovitih svojstava, to je samo sredstvo, kojim se Majka Božja služi, da dijeli zdravlje onima, za koje zna, da je to za njihovo duševno dobro i njihov* **vječni spas.** Vrlo ste dobro učinili, što ste milodar poslali u poštanskim biljezima (markama). Nek Vam Bl. Dj. bude u pomoći! Ne bili ste mogli s nama u Lurd!? Je li Vam poznati naše djelo: *Lurd?*

Ostalima ćemo privatno odgovoriti.

SADRŽAJ:

Naša Gospa Lurdska **ne izlazi svakoga prvoga u mjesecu, nego svakoga 11. Toliko na znanje.**

T.... *Sinj.* — Opažam, da pretplatnici nekakvim neustrpljenjem očekuju Vaš list, to je znak, da im je kô i meni omilio i srcu prirastao.

P.... *Dubrovnik.* — Kad sam prvi pogled bacio na Vaš listić odmah sam opazio, da mu je uspjeh zajamčen. Čitatelj dandanas ljubi stvari jasne razgovijetne, a sve to resi Vaš list. Vaše je srce puno ljubavi prema Presv. Djevici Lurdskoj, puno oduševljenja za sv. Vjerom, ne ima dakle dvojbe, da ćete učiniti mnogo dobra svojim listićem. Stara je riječ: „Nitko ne daje ono, čega nema.“ U Vama je izobilja ljubavi da nasplamtite svoje čitatelje.

S.... *Spljet.* — Potpuno odobravam Vaš program, Vaš cilj. Format (oblik) listića lijep, ugodno! Boja modra: boja Neba i Majke Božje. Veoma dobro! **Cijena 1 kr.** Vidi se, da Vam nije do dobitka, pak se čudim, kako možete izlaziti sa listom osobito onakvim ilustracijama. Ali se ne bojte mila će Djevica Lurdska na drugi način nagraditi Vaš trud, a narod će Vam biti haran. Slova čitljiva, nova, kakva se ne opažaju kod svih, osobito kod nabožnih listova. Sve će to oduševiti narod za Vaš list; samo neustrašivo kročite naprijed! Velikim zanimanjem pratim Vaš rad....

H.... *Krk.* Sve je u Vašem listu novo, praktično, zanimljivo! Razlika je izmegju I. i II. br....

M.... Krk. — Živila, napredovala, cvala *Naša Gospa Lurdska!*

* * *

Jedan nam je naš poduzetni i učeni *Biskup* rekao: „*Ako tako nastavite, kao što ste počeli sa Vašim listićem, u 2 god. ćete imati 20.000 pretplatnika*“. Daj Bože i draga naša Gospo, da se riječi plemenitoga Biskupa što prije ispune!

J. N., bivši sveučilišni profesor, pročitavši izašle brojeve „N. G. L.“ izjavio je, da ga je čitanje našega listića veoma ganulo. „Pa ako sam ja takov utisak oćutio — nastavio je — kako to istom mora djelovati na našega seljaka?!...“

* * *

Čulo se savjeta, prigovora. Tako nam jedan piše, da nastavimo objelodanjivanjem kolendara, kao što smo počeli, premda su drugi protivno izjavili veleći, da se dandanas nalazi u svakome kutiću kalendara, pak da će biti probitačnije, ako na onome prostoru preporučimo naše kat. listove.

Drugi nam je preporučio, da se što je više moguće čuvamo stranih riječi, jer da na puk neugodno djeluje, kad čita tugju, nepoznatu riječ.

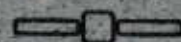
* * *

Iza ovih izjava nama ne preostaje drugo, nego da nastavimo započetim putem i podvostručimo sile i nastojanje da „N. G. L.“ bude doista glasnik *Gospe Lurdske.*

U tome nastojanju molimo naše vrijedne čitatelje, da rade s nama složno, rame o rame. Pregnimo najžilavije za oživotvorenjem naše lozinke: *Po Mariji k Isusu*, da uzmognemo i mi reći o „N. G. L.“ ono, što je učenjak *Josip de Mestr* rekao o jednoj svojoj knjizi: *Tu sam ja uložio sve svoje srce....*

U to ime kliknimo: **Slava Djevici Lurdskoj!**

MILODARI ZA NOVU CRKVU OO. KAPUCINA
u čast Dj. Lurdske na Rijeci.

M. Trope, A. Poje, M. Poje, Fr. Žurja, M. Derjanović, F. Ciprijanović, M. Dettel, I. Kynčil, F. Furetić, Obitelji: Fischler, Franz, Braun, Odić, Pašalić, Stanišić, Jambrušić, Kotzmuth u Banjaluci. I. Mejalak Gj. Krbavac, M. Jendruk, F. Purgarić, I. Rogljić, T. Špero, I. Bartoš, S, Bartoš, I. Šikić, F. Kesarić. M. Vidas, N. N. Kušelj, K. Rajtar, A. Bernić, N. N. Gornja Reka, Gašpar i M. Palkech, F. i M. Čechvala, M. i Marija Brunša, F. i M. Domin, V. i M. Buc, V. i M. Gjobek, M. i A. Bacher, M. i V. Capjak, I. i A. Hrubec, F. i C. Facijan, K. st. i K. ml. Mitošinka, M. i K. Kubran, M. i A. Facijan. P. i T. (Kn) Chnapko, M. Žagor, F. Klicar, K. M. i T. Vukasović, M. i M. Marcinek, P. i M. Polak, M. i A. Oštir, M. Poje iz Čabra, F. Žagar, E. Vukasović. Svi ovi darovaše po 2 kr.

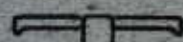
Jerolim Mrzljak, 5 k., F. Maingotić, 5 k., M. Pišta, 10 k., P. Medovdolac, 20 k., Fr. Volarić, kanonik, 25 k., F. Purgarić, 2 k. 10 fil., K. Mlinek, 3 kr., M. Jakovac, 5 k., M. Bettel, 6 k., D. Špiranu, 4 k., M. Mačan, 10 kr., B. Seinger 4 k., 10 fil., I. Oreb, 4 k., Časni O.O. Konventualci Cres, 100 k., I. i V. Baton, 2 dolara, M. Medjurečan, 4 k., S. Cerker, 3 k., N. N. 4 k., Hrv. dionička štediona u Otošcu 10 k., B. Seiniger, 4 k., Dr. Zagoda 40 k. — Slijedi.

Svako dobro vrlim darovateljima kao i njihovim obiteljima želi i moli od drage Gospe Lurdske.

O. Bernardin, Provincijal Kapucina.

Darovaše za poljepšanje i raširenje
„Naše Gospe Lurdske“.

Presv. biskup A. Mahnič 5 kr., N. N. 4 kr., Hutschera, sestre Hlaič, Scherzer, Stančić, Jeftanović, Radovani, Delipetar, Bubić, Radić, Dettoni, Müller, učenice gragjanske škole u Dubrovniku, svaka po 1 kr.

Od mile Djevice Lurdske želi najobilniju nagradu ljubiteljima Njezina glasnika.

Uredništvo.